

14 தீர்ப்பும் சிலுவை மரணமும்

இயேசுவின் வாழ்வை முடிப்பதற்காக தலைமைக் குருக்கள் மறை நூல் அறிஞர் உட்பட சமூகத் தலைவர்கள் செயற்பட்ட முறைகளைக் கடந்த பாடங்களில் கற்றோம். அவரது வாழ்வின் இறுதி நாட்களில் நடைபெற நியமிக்கப்பட்டிருந்த காரியங்களுக்காக தேவையான பெலத்தையும் துணியையும் ஒலிவமலையின் மன்றாட்டின் ஊடாக பெற்றுக் கொண்டார் என அறிந்து கொண்டோம்.

யூதாஸால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட குற்றவாளியாக மரண தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்பட்ட முறைகளையும் அநீதியான செயற்பாடுக்கு முன்னால் தளராத எதிர்நோக்கிய விதங்களும் எமது வாழ்வுக்கு முன் மாதிரியாக அமையும் முறைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தல் இப்பாடத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

லூக்கா : 22:63- 23:25, 23:33, 44-49

யூதாஸ் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தபின், தலைமை குருவும் சமூகத் தலைவரும் கோவில் காவலர்களுடன் இணைந்து இயேசுவை தலைமைக் குருவின் மன்றத்திற்கு அழைத்து சென்றனர். மறுநாள் விடியும்வரை இயேசுவை, அங்கு கடுமையான துன்புறுத்தலுக்கு உட்படுத்தினர்.

அப்போது இயேசுவை பிடித்து வைத்திருந்த மனிதர் கண்ணைக் கட்டி
உம்மை அடித்தது யார் எனக் கூறும் எனக் கேட்டார். மேலும்
பல பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளை கூறி
அவமானப்படுத்தினர்.

லூக்கா 22:63-65

உரோம சட்டத்தின்படி குற்றவாளிகளுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்கள் நிரூபிக் கப்படும் வரையில் அவரை நிரபராதியாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கேற்ப அவர் நிரூபிக்கப்பட்டு குற்றவாளியாக தீர்மானிக்கும்வரை தண்டனைக்கு உட்ப டுத்தல் சட்டத்திற்கு விரோதமான செயலாக கருதப்பட்டது. ஆனாலும் இயேசுவைப் பொறுத்தவரையில் இது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

இக்காலத்தில் சமூக தலைவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட மக்கள், தமக்கு விடுதலை அளிப்பதற்கு வந்த இயேசுவை ஊர்வலமாக “ஓசன்னா” என்று ஓலமிட்டு

எருசலேம் நகருக்கு அழைத்து வந்தனர். சமூக தலைவர்களது உந்துதலால் மக்களின் போராட்டத்தின் மத்தியில், இயேசுவுக்கு பிலாத்தினால் மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அதனை சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

லூக்கா : 22- 66, 23-24

தலைமைக்குருக்கள் மறைநூல் அறிஞர் தலைமை சங்கத்தார் ஒன்றுகூடி தீர்ப்பிடுவதற்காக இயேசுவை அழைத்து சென்றனர். யூத சட்டத்திற்கு ஏற்ப விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்பு வழங்கப்படுதல் நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானது. இங்கு தலைமைக் குரு தலைமைத்துவம் வகித்தார். மேலும் பரிசேயர் குழுவின் பிரதிநிதிகள் எழுபது பேர் அம்மன்றத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் வினவிய வினாக்களுக்கு இயேசு கூறிய மறுமொழிகள் பின்வருமாறு.

வினா : “நீ கிறிஸ்துவா, எங்களுக்கு கூறும்.

மறுமொழி : “நான் அதைக் கூறினாலும் நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள். உங்களிடம் கேட்டாலும் பதில் கூற மாட்டீர்கள். ஆனாலும் இப்பொழுது முதல் மனித புத்திரன் கடவுளின் வலது பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பார்.”

வினா : அப்படியானால் நீர் கடவுளின் மகனா?

மறுமொழி : “நான் அவர் என நீங்களே கூறுகின்றீர்கள்”

அதன் பின்னர் அவர்கள் “எமக்கு என்ன” இப்படி இவர் கூறுவதை நாம் எமது காதுகளால் கேட்டோம் எனக் கூறி அவரை பிலாத்துவிடம் கொண்டு சென்றனர்.

இயேசுவின் வார்த்தையையே அவருக்கு எதிரான சான்றுகளாக முன்வைப்பதே அவர்கள் இயேசுவை வினவியதன் நோக்கம் ஆகும். இயேசு தளராது மிகவும் அறிவுபூர்வமாக மறுமொழி கூறிய விதம் அவர்களை கலங்க கூடியதாக இருந்தது.

இருப்பினும் குற்றவாளியினால் முன்வைக்கப்பட்ட சான்றுகள் மூலமாக தீர்ப்பு வழங்குதல் யூதமத சட்டங்களுக்கு எதிரானது. அதனை கருத்தில் கொள்ளாத தலைமைக் குருக்கள் இயேசுவை மரணத்திற்கு உற்படுத்தமுயன்றனர். ஆனாலும் அந்த தீர்ப்பு எடுப்பதற்கான அதிகாரம் அந்த தலைமைக்குரு சங்கத்திற்கு உரித்தானது அல்ல. பலஸ்தீனா உரோம பேரரசின் கீழ் இருந்தபடியால் யூதேயாவின் உரோம ஆளுநருக்கு மட்டுமே அந்த அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

அதனால் அவர்கள் இயேசுவை யூத நாட்டின் உரோம ஆளுநரான பொந்தியு பிலாத்திடம் கொண்டு சென்றனர்.

“சனதரிம்” என அழைக்கப்பட்ட யூத நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் யூத மதத்துக்கு எதிரானவர் என்று முன்வைத்த குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதிலாக உரோமப் பேரரசிற்கு எதிரானவர் என்ற குற்றச்சாட்டுகளை பிலாத்து முன்னிலையில் வைத்தனர்.

அந்த குற்றச்சாட்டுகளாவன,

1. மக்களைத் தூண்டுபவர்
2. பேரரசுக்கு வரி செலுத்துவதைத் தடுத்தல்
3. தன்னை கிறிஸ்து என்னும் அரசர் என கூறுதல்

பேரரசுக்கு வரி செலுத்துதல் (லூக்கா20:19-26) என்ற முறைகளை முன்னைய பாடத்தில் கற்றோம்.

மேற்படி குற்றசாட்டில் ஆளுநர் பிலாத்துக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உரையாடலின் சுருக்கம்.

பிலாத்து	-	நீர் யூதரின் அரசரா?
இயேசு	-	அவ்வாறு சொல்வது நீர் தான்.
பிலாத்து	-	அவரிடம் எதுவித குற்றங்களையும் நான் காணவில்லை
மக்கள்	-	இவர் கலிலேயா முதல் யூதேயா முழுவதும் மக்களை குழப்புகின்றார்.
பிலாத்து	-	இவர் கலிலேயனா?

இவ்வாறாக இயேசுவை குற்றமற்றவர் என கண்ட பிலாத்து அவரை குற்றவாளியாக்க விரும்பவில்லை. எனினும் மக்களின் எதிர்ப்பை கவனத்தில் கருதாமல் செயற்பட அவரால் முடியாமல் இருந்தது. அதனால் பிலாத்து, இயேசுவுக்கு தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்காக எருசலேமில் இருந்த ஏரோது அரசனிடம் அனுப்பினார்.

பல வருடங்களாக இயேசுவைப்பற்றி அறிந்திருந்த ஏரோது அரசன் இயேசுவைக் காண ஆவலோடு இருந்தார். யூதமத குருக்களும் மறைநூல் அறிஞரும் ஏரோதுவிடம் இயேசுவுக்கு எதிராக கடுமையாக குற்றம் சாட்டினார். ஏரோது பல வினாக்களை அவரிடம் கேட்டார். அது அவரை தீர்ப்பிடுவதற்காக அல்ல மாறாக இயேசுவின் அதிகாரத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காகும். இயேசு எவ்வித மறுமொழியும் கூறவில்லை.

அந்திகளின் மத்தியில் மனம் தளராத துணிந்து இயேசுவால் இருக்க முடிந்தது. மரண தண்டனைக்கு ஏற்ற குற்றங்கள் எதுவும் இயேசுவிடம் காணமுடியாமல் இருந்ததால் மீண்டும் பிலாத்துவிடம் அனுப்பினார்.

லூக்கா 23:13-25
இயேசுவுக்கு மரணதண்டனை விதித்தல்

‘இயேசுவுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பாக இறுதி தீர்மானம் வழங்க உரோம ஆளுநர் பிலாத்துவுக்கு அதிகாரம் இருந்தது. மக்கள் கூறியவாறு குற்றங்கள் எதுவும் இயேசுவிடம் காணப்படவில்லை. அதனால் மக்கள் எதிர்பார்த்த மரண தண்டனையை வழங்குவதற்கு பிலாத்து முன்வரவில்லை. அவர் மூன்று முறை வாதாடி இயேசு குற்றமற்றவர் என கூறினார். மக்களின் கூக்குரல் அதிகமாகியதால் இயேசுவை சிலுவையில் அறையவும் என்ற கூக்குரல் வெற்றி பெற்றது. ஆளுநர் பிலாத்து மக்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க தீர்ப்பு வழங்கினார். இயேசுவை கபால ஸ்தலத்திற்கு அழைத்து சென்று அங்கு சிலுவையில் அறைந்தனர்.

உலக அரசனாக இயேசுவைக் கருதி, இயேசுவிடம் விடுதலை வேண்டி நின்ற மக்கள் பின்னர் இனவாத போராட்டங்கள் மற்றும் குற்றவாளியுமான பரபாவை விடுவிக்குமாறு வேண்டினர். இயேசுவால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இறையரசின் விடுதலையை நிராகரித்தனர்.

அன்று மாத்திரமல்ல, வரலாற்றில் தொடர்ந்தும் இவ்வாறான சம்பவம் நிகழ்கின்றது.

லூக்கா 23. 44-49
இயேசுவின் மரணம்

ஆராய்வோம்

அது மத்தியான வேளையாக இருந்தது, நாடு முழுவதும் இருள் சூழ்ந்து மாலை 3.00 மணியானதும் சூரியன் இருளானது.

மனிதரை பாவத்திலிருந்து மீட்டு விடுதலை அளிப்பதற்காக இப்பூவுலகுக்கு வந்த இயேசு மனிதனால் மறுக்கப்பட்டு கொடூரமான கொடுமைகளை அனுபவித்தபோது

இயற்கை காட்டிய மாறுத்தரம் புதுமையானது. இயேசு சிலுவையில் மரிக்கும்போது சூரியன் இருளடைந்தது. எல்லா நட்சத்திரங்களையும் படைத்த இறைவன் அனைத்து உயிர்களுக்காகவும் இவ்வாறு உயிர் நீத்தார். அப்போது தோன்றிய இருளானது இக்கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

கோவிலின் திரைச்சீலை இரண்டாக கிழிதல்

மேற்படி திரையினால் எருசலேம் ஆலயத்தில் புனித இடமானது பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. வருடமொரு முறை தலைமை குருவானவர் மட்டுமே அங்கு உட்பிரவேசிப்பார். அதாவது இறைசமூகத்தின் வருகையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. (உ+ம்: குரு செக்ரியா) ஆனாலும் திரை இரண்டாகியதனால் அனைவருக்கும் இறைசமூகத்துக்கு செல்லும் வரம் அடையாளப்படுத்துகிறது.

இயேசு தம்மை பலியாக ஈந்ததன் மூலம் மேற்படி ஆசியானது எமக்கு கிடைத்துள்ளமை நாம் பெற்ற பாக்கியம் ஆகும்.

இயேசு அதிக உரத்த சத்தத்துடன் “பிதாவே உமது கரங்களில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்று கூறினார்.

இந்த வார்த்தையை இறுதியாக கூறிய இயேசு உயிர் நீத்தார். லூக்கா நற்செய்தி நூலுக்கு ஏற்ப இயேசுவால் கூறப்பட்ட இறுதி வார்த்தை இதுவாக அமைகின்றது. இது யூதரின் பழக்கப்பட்ட விண்ணப்பம் ஆகும். (திருப்பாடல் 31:5)

குழந்தை பருவத்திலிருந்து அனைத்து யூதரும் இரவு நித்திரைக்கு செல்லுமுன் இந்த விண்ணப்பத்தை ஒப்புவிக்க வழங்கப்பட்டிருந்தனர். இவ்வாறு இயேசு மரண வேளையில் இறைவனுக்கு தன்னை ஒப்புவித்தார்.

இவ்வாறாக நீதியுடன் கூடிய சமூகத்தை உருவாக்குவதற்காக இயேசு மனிதனாக இவ் உலகுக்கு வந்தார். மனிதரின் அநீதியின் முன்னால் இறையரசைப் தாபிக்கும் தனது பணியை நிறைவேற்றி மடிந்தார். இறைவனிடம் நாம் அண்மிப்பதற்கு இடையூறாக அமைந்த திரையை இரண்டாக்கி தனது ஆன்மாவை இறைவனிடம் ஒப்படைத்தார்.

அநீதிக்கு முன்னால் மனம் தளராத வாழ்வதற்கு இயேசு எமக்கு முன்னுதாரணமாக செயற்பட்டார். இதற்காக தனது உயிரையும் தியாகம் செய்தார்.

செயற்பாடு

1. அநீதியாக சிலுவை மரணத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டபோது இயேசு செயல்பட்ட முறையிலிருந்து நாம் இன்று கற்றுக் கொள்பவை என்ன?